ወርቅ ለብሶ ስም አፍብሶ ይናገራል ። ሁለት ትርጉም ፤
ያላቸው (ጎብር) ቃላት ተመምርባቸዋል ። ፤

«ያፍሪቃ ትንግኤ ባዲሱ ጉባኤ»

እናንት ወገኖቼ እንድነት ያላችሁ ፤
በአሉን ለማክበር የተዘጋጃችሁ ፤
ሰላም ለናንተ ይሁን እንደምን አላችሁ ?
እስኪ ምክር ስጡኝ ምክር ላካፍላችሁ ።
የመጀመሪያ ዕድል ከነጠማት ወይኔ ፤
ለታላቋ አፍሪቃ ክብርና ወግኔ ፤
በየትኛው መንገድ ሳበረክታት ቀኔ ?
በበምና በወርቅ እንዳላቀርብላት ፤
ሰሙ የግኗ ነው ራሷም ወርቅ ናት ።
በውስጠ ወይራ እንዳላሞግሳት ፤
አፍሪቃ ሀገሬ ውስጠ ወይራ ናት ።
ቢታሪክ በአንግር እንዳልዘምርላት ፤
ማን በታሪክ ቀድሞ ምባቤ ሲሆናት ።
ማን ቢፈቀድልኝ ሳሆኗ ጌዜዬ ፤
ሰምና ወርቅ ናት አፍሪቃ ቅኔዬ ፤
ውስጠ ወይራ ናት አፍሪቃ ቅኔዬ ።
መልካም ወላዲቱ አፍሪቃ ሀገሬ !!!
በላም ልመሰልሽ ወይንስ በበሬ ።
ጥቅምሽን ስለማውቅ ከሕፃንነቴ ፤

ላሟ ብየሻለሁ እንደፍላጐቴ ፤
ቅኔው አፍሪቃ ላማችን እንደጠፍ ተቁጥራ ፤
ብዙ ግፍ ዐይታለች በባእድ እጅ ታሥራ ፤
የቤልጅግ ፤ የእንግሊዝ የጣሊያን ቀማኞች ፤
የስፓኝ የፖርቱጋል ፤ የፈረንግዩ ሽፍቶች ፤
የሆላንድ ጠራሪ ፤ የጀርመን ሰላዮች ፤
እሊህ ወንበዴዎች እንድነት በሙሉ ፤
የኔናት ፣ የኔናት እየተባባሉ ፤
ገና ጊደር ሳለች ፤ ገና ጕጥላ ሳለች አላባዋን ፤
በሉ ፤
አፍሪቃ ላማችን ጠረን ስላልየች ፤
ብዙ ዓመት በባዕድ እጅ ስትታለብ ኖረች ፤
የማታውቀው ጥጃ ሲጠባት ግልብጦ ፤
ትመለከት ነበር ሁለት ዓይኗ ፈጥጦ ፤
የፈረንግዩ ጠንቋይ የእንግሊዝ ባላስማት ፤
ይግጋግም ደጋግሞ ገራም አደረጋት ። (ብዙ በመያዝ) ፤
እንግሊዝ ውተታን ሲጠግ የኖረው ፤
በላማችን አንገት ከታቡን አስሮ (መጽሐፍ ቅዱስ
ነው ።
ያውሮፓ መንግሥቶች ቆዳዋን መላልጠው ፤
ደሟን ተንንጭተው አጥንቷን ቆርጥመው ፤
ውታቢዋን ገፍፈው የሚያወሩት ቢያጡ ፤

ላማችን ጥቁር ናት የሚል ስም አወጡ ።
ወልዶ እንዳልወለደች ላማችን አፍሪቃ ፤
መሲና ተባለች ልጆቿን ተንጥቃ ።
ጥጆቿ እምቧ እያሉ እየተላቀሱ ፤
አንድ ጊዜ ካፈሩ የማይመለሱ ፤
በቁርጥ ሲከፍሏት ሲያርዷት እያወሱ ፤
አፍሪካ ትባረክ እያሉ ተነሱ ።
ተሰነጠጠው ቆመው ጥጆቿ ከፊቷ ፤
እየቁረጠማት እየበላት ጋቷ ።
ባለመቅመሳቸው ከገዛ ወተቷ ፤
የነርሱን መከራ ማየን በማየቷ ፤
አልቻልላት ብሎ የወለደ አንጀቷ ፤
እምቧ እያለች ሙሻ ቢታለቅስ ላሚቱ ፤
የአውሮፓ አረኞች እንአጥፍ አንጀቱ ፤
ደች ላም ጠገበች እያሉ ዘበቱ ።
ግን ያን ሁሉ ሥቃይ ታግሳ ታግሳ ፤
ላምንቷ ቀርቶ ሆንችና እንበሳ ፤
የዚያች ገር አገር ክብት አመሏ ተነሣ
በነገሩ ጽናት በላረረ ሆዷ ፤
መዋጋት ጀመረች ላሚቱ በቀንዷ ፤
(የአፍሪካ ቀንድ ኢትዮጵያ) ~~[illegible]~~
ኃይሏ ከቀንዷ ላይ መሆኑን ተረድታ ፤

ታንገግቸው ጀምሮ ሁሉንም በተርታ ።
የኢጣሊያ እረኞች አደፋፈረቸው ፤
ቀንዷን ለመጨበጥ ሲከጅል ልባቸው ።
ኃይሏ ከቀንዷ ላይ መሆኑን ሳያውቁ ፤
ያልታደሉ እረኞች ተወግተው አለቁ ።
የላሚቱ ጠባይ ጠፍቶባቸው ጉብሩ ፤
ያውሮፓ ምንደኞች ስለተቸገሩ ፤
እንደዚህ አሉና በፍጥንት መከሩ ።
ይች ላም መዋጋት ከጀመረች ወዲህ ፤
ወተቷን ለማግኘት አልቻልንም እንግዲህ ፤
የርስዎ ጥቅም ቀርቶ ስለማንችል መኖር ፤
አሁን ቶሎ ብለን አንድ ዘዴ እንፍጠር ፤
ዓመሏን የሚያውቀው የቤልጅግ እረኛ ፤
እንሠድራት አለ እግሯን በመጫኛ ።
እውነትም ለጊዜው በፈጠረው መላ ፤
ቤልጅግ ነው ያስቀራት አሥሮ ወደ ኋላ (ላያስተምሩ)
በተለይ እንግሊዝ ጠባዩዋን የሚያውቀው ፤
እንዲህ ብሎ መክሮ ዘሯን አስጨነቀው ።
«ይች ከብት ምን ታድርግ የኛነው ጥፋቱ ፤
ድምፏን አምቦሳዋ ለምን ነው መስማቱ?
(ነጣጥለህ ግዛ) ፤
ይነጣጠሉና ይግቡ ከጨለማ ፤

ባንድነት ሲሥሁ ድምፅ እንዳይሰማ ።
ይኸ ምክር በልዖ ከሌሎቹ ሁሉ ።
ወይፈኖቿ እርስ በርስ ባሬም ይዋጋሉ ።
የዚች የገር እገር አፍሪቃ ሳሚቱ ፤
ድምጿ ጠፍቶባቸው የትም ሲዋትቱ ፤
ጡቷ እየፈሰሰ ስንት እምቦሶች ሞቱ? !!!
ናይጀር ፤ ትልቁ ዓባይ ፤ ኦሬንጅ ፤ ሳለሳቸው ፤
ሊምፖፖ ፤ ዛምቢዚ ፤ ሲፈስ ከፊታቸው ፤
ግጦሽ ተከልክለው በርዶ እያየ ወይናቸው
በድርቅ ያለቁትን በንቱን ልቁጠራቸው ????
ከላሚቱ ወተት አንድ ጉንጭ ሳይጠባ ፤
ተለጉዋም ሙቷል እምቦሳው ሉሙምባ ።
እያንዝበዘባት ይህ ዓይነት መከራ ፤
አፍሪቃ ላሚችን አግሯን ተወደራ ፤
ሙጊያዋን ቀጠለች በቀንድም በጭራ ።
አፍሪቃ እምቧ ብትል ማሠሪያ በጥሳ ፤
ጥጃ በያለበት እንቱቱን አነሣ ።
ያ የግራው በሬም ጀሞ ኬንያታ (በጠመ
ዳት የሚጠመድ) ፤
እያገሣ ወጣ ከጨለማው በረት ፤
አፍሪቃ ብትሥህ ደጋግማ ደጋግማ ፤
የትም በረት ላሉት ጩኸቷ ተሰማ ፤

«ጉ ባ ዔ ው»

በተለይ እንዚያ ሠባሳ ሁለቱ ፤
ትንሽ ቀይም ብለው ቀንድ ያበቀሉቱ ፤
(ነፃነት ፤ ሥልጣን ፤)
ያለችበት ቦታ ጠፍቷቸው መሬቷ ፤
ተንፋፅን ለማግኘተ የተም ሲዋትቱ ፤
መጋመሪያ ያየት ከመካከላቸው ፤
በዚያ ሁሉ ሲቀይ ሳይደክም ኃይላቸው
ፊት ፊት እየመራ ጠርቶ አገናኛቸው ።
በዚያች ቅድስት ለለት የነበር ፍንጿታ ፤
ሊነገር አይቻልም በትንሽ ደቂቃ ።
ላሚቱ በፍጥነት ልጆቿን ሰብስባ !
ተራራ ላይ ወጣች ልትመክር አበባ ።

ም ክ ር ፤

ምክሬን ላካፍላችሁ አዳምጡኝ ልጆቼ ፤
ከተማናችሁ ከሞት ተነሥቼ ።
ቢፈጀኝ የኖረው እንደ መንጠር እሳት ፤
ይውጣልኝ ለናገር የልቤ ትኩሳት ።
እናንተን ፍሊጋ እንስቷ ሰዋጋ ፤
ጀርባዬ ተመልጦል በእንግሊዝ አለንጋ ።

እንዲህ የምታዩኝ ከስቼ ጠቁሬ ፤
ለፀፎ ተሟጦ ከሰል ሁኜ አርሬ ፤
ጥሎብኝ ነው እንጂ አልመጣም ከዘሬ ።
አሁን እየባለሁ እመሰባለሁ እንኩዶ ፤
ሁለት ጊዜ በዮሊስ ክልጆቼ ቢግሆ ።
እንደ መጋድ እንጨት እየተማገዱ ፤
የናንተ ወንድሞች ስንቶቹ ነደዱ ????
ኧረ ስንቱን ስንቱን ስንቱን ልቁጠራቸው ፤
ምን ጊዜም ሰፊ ነው ሆዴ ይቻላቸው ።
ያለፈው አለፈ ይቅር አይወሳ ፤
ለተጓዘ ክረምት አይወራም ገሳ ።
ኧረ ለመሆኑ ምንድር ነው ብልሃቱ ፤
እምቧ እያልኩ ስጠራ ድምፄን ከሰሙ ፤
ከናንተ መካከል የት አሉ ሁለቱ ? (ደቡ-
ማርክ)
ወይኖችሁ አይቀዝቅዝ ልጆቼ እባካችሁ ።
ፍቅር እንዲጸና በመካከላችሁ ።
የእምቦሶነት ጊዜ ተላልፎባችኋል
ጆሮ ብቻ ሳይሆን ቀንድ አብቅላችኋል፤
አውሮቹ የኔ ጣና እሆን ገብቷችኋል ?
እጥንቁ ለምልሞ ታድሷል ሕይወቱ
ልጆቼን ስላየሁ በጣም ልደቱ ።

እንግዲህ ጤናዬ ሙሉ እንዲሆንልኝ ፤
ከእግሬ ውስጥ ያለውን እሾህ ንቀሉልኝ ።
(በደቡብ አፍሪቃ።)
አለፍ አለፍ ብሎ ጭጉጉት ይሰማል ፤
ያውሮጳውም መዝገር በጣም አበብተናል
ሁሉንም ከላዬ ማን ያነግልኛል ?
እናንተ ልጆቼ ብታፈግፋልኝ ፤
አፍሪቃ እናታችሁ እንዴት ብማረብኝ !!!
ልጆቿን ሰብስባ ይህን ስትናገር ፤
በአውሮፓ ትንፋሽ ተጨነቀች ምድር ፤
ወዲያው ድምፅ ሲያሰማ ያፍሪቃው እንበሳ ።

(ቀ ጥ ሎ)

ኮርማው በየተራ ፀ እያለ ሲያግሣ ፤
ሠደረኛ ጨንቀው ያሠረጋቸው እንስሳ ።
የላሚቱን ደስታ የምድሩን መሸበር ፤
ቱሪስቶችን በግልፁ ይመሠክር ነበር ።
አውሬዎች ሲያገሱ ቢንቀጠቀጥ ምድሩ ፤
በጠ መቃም ለምደው የትም እየዞሩ ፤
የአውሮፓ ጥጆች ማንጉር ጀመሩ ።
ይኸ ለድ ያደገው የፈረንሣይ ጥጃ ፤
ቢቀኝን የማያውቅ የቤልጅግ መጋጃ ፤

እንደ ልቡ ለምዶ የአፍሪቃን ሙጃ ፤
ሳሩ ሲክለከል መድረሻውን እንጃ ! ! !

የባሚቱ አሙራዎች ቢከሱም ቢጠቁሩ ፤
የሥራዎቸው መሩ ስማቸው ማግሩ ፤
እሊህን አሙራዎች ለዚህ ካበቃቸው ፤
በእናንተ ስም ሆኜ ትንሽ ላሜውቃቸው ።

አንተ ታላቅ መሬ የጁሁዳ አንበሳ (ቀ ኃ ሥ)
እኛን ደስ ይበለን በመጀመሪያ አሣሳ ።
የተኛም ይቀስቀስ የሞተም ይነሣ ፤
ጀማል አብደል ናስር ፤ ከዋሜ ኑክሩማ ፤
የማይጠግበው ድምፃችሁ ይሰማ ።
ፕሬዚዳንት ተብማን ፤ ሰኩድ ፤ ሴኩ-ቱሬ ፤
(ጆሞ ኬኒያታም አንት የግራው በሬ)
እስኪ ተንፍሱባት ትደሰት ሀገሬ ።
ታፌዋ ባሌዋ ፤ ቢንቤላ ፤ ካባንዳ ፤
ሁ ብላችሁ አግሉ ያበጠው ይፈንዳ ።
ሊዎፖልድ ሲዳር ፤ አበፋልበር ፍሉ ፤
ተምባልባዩ ፤ ማጋ ፤ እና ወስማን ሁሉ ፤
ድምፃችሁ ይሰማ እስኪ እንቢ እንቢ በሉ ።
ቦይጂኒ ፤ ቡርጊባ ፤ ዶዶሪ ፤ ካባቡቡ ፤
አቦቴ አሐዳዳ ፤ ተንዳፈው ግቡ፤

የናታችን ተስፋ እንዲደርስ ከግቡ
ተንፍሱ እንስማችሁ ደስ ይበለው ሕዝቡ ።
እንሚልቀን ፤ ማርጊይ ፤ ሲራናና ፤ ኪዶታ ፤
ድምፃችሁ አይራቀን በጠዋት በማታ ።
በሉ እንዲሁም ሌሎች ባጉሬው ውስጥ ያላችሁ
የናታችሁን ሀይን ለማየት ያብቃችሁ ።
አፍሪቃ ላማችን ኑሪልን በጤና
ወተትሽ እንድናት መድኃኒት ነውና ።

፷ኛ ዓለም

ያህ ግጥም (ቅኔ) የሚያስረዳው ዓለም በጣም ያማረችና የተዋበች አንድ ቀን እንኳን ተባስቶ አዓሌ ጠባባት የማትባል ከንቱ ፍጥረት መሆኗን ሲሆን ፤ በጠ ቀላላው ለኃይለኞችም ሆነ ለደካሞች ለጠግቡም ሆነ ለተራቡ ፊቷን የማትለጥ ሁሉን አንድ አድርጋ የያ ዘች ጥቁሩን ስታይ ጥቁር ፤ ነጩን ስታይ ነጭ ፤ የምት ሆን ሙልጭ ያለች አታላይ መሆኗን ነው ። የቅኔው አርእስት «የዓለምን ውበት አሻግሮ ነው ማየት» የሚል ቢሆን ፤ በውስጡ ሙሉ ሩቺ ያላቸው ጉሣ ፤ ጉሣ ፤ ያሉ ምሳሌዎችን ሰሙር በሰምና ወርቅ ሙስኔ እንዲህ ብሎ ይነግል ።